

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Y. W.G.**, zast. JUDr. Jindřichem Zadinou, advokátem, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 27, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2005, č. j. 46 Az 72/2005 – 5,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2005, č. j. 46 Az 72/2005 – 5, **se zrušuje** a věc **se postupuje** Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 29. 11. 2005, č. j. 46 Az 72/2005 – 5, rozhodl tak, že věc postupuje Krajskému soudu v Brně. V odůvodnění usnesení uvedl, že žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2005, č. j. OAM-1208/VL-19-ZA07-2005, kterým mu nebyl udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Soud dospěl k závěru, že není k projednání věci příslušný. Citoval ust. § 7 odst. 1, 2 s. ř. s. a § 32 odst. 4 zákona o azylu, podle něhož je k řízení o žalobě místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení azylu v den podání žaloby hlášen k pobytu. Soud konstatoval, že z databáze žalovaného vyplývá, že žalobce byl k 5. 10. 2005 neznámého pobytu, když předtím byl naposledy hlášen k pobytu na adrese P. s. Z. u B., tedy v obvodu Krajského soudu v Brně. Z toho dovodil, že Krajský soud v Praze není k projednání věci příslušný, neboť místně příslušným je podle ust. § 7 odst. 2 s. ř. s. a § 32 odst. 4 zákona o azylu Krajský soud v Brně. Proto v souladu s ust. § 7 odst. 6 s. ř. s. věc postoupil věcně a místně

příslušnému Krajskému soudu v Brně. Usnesení nebylo právní moci dne 12. 1. 2006 a dne 18. 1. 2006 byla věc postoupena Krajskému soudu v Brně.

Proti tomuto usnesení podal včas (18. 1. 2006) kasační stížnost žalobce (dále též jen „stěžovatel“). Namítal, že v současné době se zdržuje na adrese P. 4, Z. 23, a proto nesouhlasí s tím, aby věc byla postoupena Krajskému soudu v Brně, kde se nezdržuje. Navrhoval, aby rozhodnutí Krajského soudu v Praze bylo zrušeno.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Věc byla poté Krajským soudem v Brně postoupena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti žalobce.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Praze z hledisek uvedených v ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.

Byť stěžovatel výslovně v kasační stížnosti neoznačil důvod kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s., lze z jejího obsahu dovodit, že se dovolává důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Po přezkoumání věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z obsahu soudního spisu plyne, že dne 5. 10. 2005 byla Krajskému soudu v Praze osobně podána žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 20. 9. 2005, č. j. OAM-1208/VL-19-ZA07-2005, jímž mělo být rozhodnuto o neudělení azylu. V žalobě byl žalobce označen jako Y. W. G., s adresou – P. 4 – C., Z. 941/23. Ve spise se dále nacházejí dva úřední záznamy ze dne 27. 10. 2005 a 16. 11. 2005, z nichž vyplynulo, že v době podání žaloby, tj. 5. 10. 2005, byl žalobce neznámého pobytu s tím, že předtím byl naposledy hlášen k pobytu na adrese P. s. Z. u B., B. – v..

Z přípisu Správy uprchlických zařízení MV, odboru Pobytového střediska Z. u B., ze dne 7. 8. 2006, č. j. UT-6-97/UZ-2006, který ve věci vyžádal Nejvyšší správní soud, bylo zjištěno, že jmenovaný je ve stavu ubytovaných P. s. Z. u B.. Ke dni zpracování přípisu však nebyl fyzicky přítomen. Dne 27. 7. 2006 odešel na dlouhodobé opuštění azylového střediska, na adresu P. 4, Z. 921/23, jako datum návratu uvedl dne 26. 8. 2006. Ke dni 5. 10. 2005 nebyl veden ve stavu ubytovaných P. s. Z. z důvodu svévolného odchodu. Od 29. 8. 2005 do 27. 9. 2005 měl nahlášené dlouhodobé opuštění na výše zmíněné adrese. Protože se v nahlášeném termínu nevrátil zpět do střediska, byl po 24 hodinové nepřítomnosti odepsán ze stavu ubytovaných a bylo mu ke dni 28. 9. 2005 zastaveno poskytování veškerých služeb. Opětovně se vrátil až dne 18. 10. 2005, kdy byl vzat zpět do stavu ubytovaných. Téhož dne odešel na dlouhodobé opuštění. Jmenovaný se v azylovém středisku nezdržuje, pravidelně odchází na dlouhodobá opuštění na výše uvedenou adresu v P..

Podle databáze judikatury Nejvyššího správního soudu – rozsudku tohoto soudu ze dne 27. 1. 2005, č. j. 6 Ads 31/2004 – 35, II. O postoupení věci místně příslušnému soudu podle § 7 odst. 6 s. ř. s. soud rozhodne usnesením, proti kterému je kasační stížnost přípustná. III. Rozhodne-li Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti podané proti usnesení,

kterým se věc postupuje místně příslušnému soudu, je tímto rozhodnutím vázán i soud, kterému se věc postupuje; postup podle § 7 odst. 6 věty druhé s. ř. s. se zde již nepoužije.

Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2004, č. j. Nad 98/2003 – 40, publikovaného pod č. 345/2004 Sb. NSS, I. Vazební věznici, v níž se žalobce nachází v době podání žaloby proti rozhodnutí o neudělení azylu, nelze považovat za místo, kde je žalobce hlášen k pobytu ve smyslu § 77 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. II. Nelze-li místní příslušnost soudu v konkrétním případě určit podle § 32 odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, proto, že žalobce na žádném místě na území České republiky hlášen k pobytu není, řídí se místní příslušnost soudu ust. § 7 odst. 2 s. ř. s.

Podle § 7 odst. 1 s. ř. s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud. Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Podle § 32 odst. 4 zákona o azylu je k řízení o žalobě místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení azylu (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu.

Z výše uvedených zjištění o pobytu stěžovatele vyplývá, že v den podání žaloby, tj. 5. 10. 2005, nebyl stěžovatel veden ve stavu ubytovaných P. s. Z. z důvodu svévolného odchodu. Nelze tedy dovozovat, že v daném případě byl místně příslušný Krajský soud v Brně. Stěžovatel se v době podání žaloby zdržoval na adrese P.4, C., kterou rovněž v žalobě uvedl, avšak na této adrese se zdržoval bez povolení příslušných orgánů. Místní příslušnost nelze určit podle § 32 odst. 4 zákona o azylu z toho důvodu, že výše uvedenou adresu v P., kde se stěžovatel v podání žaloby zdržoval, nelze považovat za místo, kde je žalobce hlášen k pobytu. Místo, které má na zřeteli § 32 odst. 4 zákona o azylu je místem hlášeného pobytu ve smyslu § 77 zákona o azylu. Jedná se buď o azylové zařízení, do něhož byl žadatel o azyl Ministerstvem vnitra umístěn, nebo o místo, které žadatel oznámil Ministerstvu vnitra a s ním toto ministerstvo vyslovalo souhlas.

Ze vztahu obecného a ze zvláštního pravidla vyplývá, že nelze-li na určitou skutkovou podstatu aplikovat pravidlo zvláštní, použije se podpůrně pravidla obecného. Tak je tomu i tomto případě. Vzhledem k tomu, že místní příslušnost nelze určit podle zvláštního pravidla obsaženého v § 32 odst. 4 zákona o azylu, je na místě postupovat podle obecného pravidla vyjádřeného v § 7 odst. 2 s. ř. s. Podle něj je místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Takovým správním orgánem je Ministerstvo vnitra, jehož sídlo spadá do obvodu Městského soudu v Praze. V daném případě měl tedy Krajský soud v Praze postoupit věc Městskému soudu v Praze, kam by ostatně náležela i podle bydliště stěžovatele, které bylo uvedeno v žalobě, a kde se v podstatě dlouhodobě zdržuje již od podání žaloby s tím, že uvedená adresa nebyla alespoň podle obsahu soudního spisu změněna.

Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že místně příslušným krajským soudem k projednání dané věci je Městský soud v Praze. Se zřetelem k tomuto závěru považoval kasační stížnost za důvodnou a nezbylo tedy než napadené usnesení Krajského soudu v Praze zrušit a věc postoupit Městskému soudu v Praze jako místně příslušnému (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V novém rozhodnutí o věci rozhodne soud i o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu